

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: F. U,
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupen advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2019, č. j. OAM-264/ZA-ZA11-VL11-2019, ve věci o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2019, jímž žalovaný rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále je „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
2. Žalobce namítal, že žalovaný se nesprávně nezabýval tím, zda v zemi původu nedošlo ke změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 6/2011-96, z něhož obsáhle citoval. Uvedl dále, že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nezákonnosti, pokud se s otázkou změny situace v zemi původu nevypořádal. Žalobce považuje uvedenou vadu za závažnou s ohledem na skutečnost, že v průběhu řízení uváděl, že se obává postihu i ze strany policie, tudíž odkázal na okolnosti týkající se právě situace v zemi jeho původu. Zvláště v takovém případě bylo povinností žalovaného se s předmětnou otázkou vypořádat. Žalobce uvádí, že z důvodu zřejmé nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nemá prostor s případným názorem žalovaného polemizovat. Žalobce neučinil žádné důkazní návrhy a v závěru žaloby navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 1. 8. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to na rozhodnutí ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017, bod 25, a na důvodovou zprávu k ust. § 11a zákona o azylu, ze kterých citoval. Žalovaný shrnul dosavadní průběh řízení tak, že ve věci žalobce se jednalo v pořadí o druhou žádost o mezinárodní ochranu, přičemž žalovaný uvedl odlišné důvody, a sice že se údajně měl účastnit demonstrace na podzim roku 2015 a že je z tohoto důvodu proti němu vedeno trestní stíhání. Žalovaný konstatoval, že tyto skutečnosti byly žalobci objektivně známy již v době řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a dovozuje, že je důsledkem vlastního zavinění žalovaného, že zmiňované okolnosti neuvedl již dříve a nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně skončeném řízení o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce žalované ani v dodatečné lhůtě nedodal podklady pro rozhodnutí (předvolání od policie), jejichž předložení sám navrhoval. Žalovaný poukazuje na vyjádření žalobce uvedené v řízení o předchozí žádosti, kdy žalobce uvedl, že ani neví, zda vlastně azyl chce, s tím, že si podal žádost proto, aby získal čas pro legální vyřízení rumunských dokladů. K námitce žalobce žalovaný uvedl, že z informací o situaci v Moldavsku shromážděných ve správním spise nevyplývá, že by v zemi původu žalobce došlo ke změně odůvodňující opětovné meritorní posouzení opakované žádosti. Jakkoliv je

odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto ohledu stručné, má oporu v materiálech do spisu založených. Žalovaný poukazuje na skutečnost, že žalovaný sám nevytkl, jaké konkrétní změny měly v zemi původu nastat. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2019, č. j. 4 Azs 319/2018, žalovaný uvádí, že žalobcem požadované porovnání předchozí a nynější situace provedl tak, že tento mentální proces vyhodnocení podkladů zachytil ve výsledné úvaze, že žádné podstatné změny, jež by vedly k přehodnocení předchozích závěrů o nedůvodnosti žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu, nenastaly. Žalovaný vyslovil názor, že při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu se nedopustil žádné nezákonnosti. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 13. 3. 2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že se narodil v obci S.-C., okrese C., v M. Cestovní doklad odevzdal v květnu 2017 policii. Je bez náboženského vyznání. Uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné strany ani organizace, nijak se neangažuje a s politikou nemá nic společného, zúčastnil se demonstrací v roce 2015. Je svobodný a bezdětný. Ve vlasti žil v obci S.-C., okrese C., v M. Do České republiky přicestoval na začátku dubna 2016 linkovým autobusem z Kišiněva. Předtím pobýval od roku 2013 do roku 2014 v Polsku, Německu a ve Francii. Cestoval, přičemž měl víza v roce 2013 do Polska, následně nepotřeboval víza do Německa a Francie. V ČR již jednou o mezinárodní ochranu žádal v květnu 2017. K důvodům, které ho vedou k opakovanému podání žádosti o mezinárodní ochranu, uvedl, že se nemůže vrátit do Moldavska, neboť se tam zúčastnil demonstrací. Vede se proti němu trestní stíhání, když byl zadržen po demonstraci. Podepsal policii slib, že jí poskytne informace. Dále uvedl, že se jedná o jediný důvod a má k předložení nějaké důkazy. Soud dále v podrobnostech odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem uvedená v napadeném rozhodnutí na str. 2 – 3, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
7. Předchozí žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal dne 31. 5. 2017. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-90/LE-LE05-2017. Správní orgán rozhodnutím ze dne 11. 10. 2018 mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 10. 2018. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil tvrzením, že má obavu ze skupiny osob buď napojených na kriminální struktury, nebo přímo tvořící kriminální skupinu, které již byly ve výkonu trestu a které od něj požadovaly peníze za balíček neznámého obsahu, který měl přepravit, ale byl mu ukraden. Dále uvedl, že o mezinárodní ochranu požádal proto, aby získal čas pro legální vyřízení

rumunských dokladů. Správní orgán při posouzení první žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z výpovědi žalobce, dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, konkrétně z informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 123368/2013-LPTP ze dne 3. 1. 2013, ze zprávy organizace Freedom House Svoboda ve světě 2016 – Moldavsko ze dne 27. 1. 2016, z výroční zprávy organizace Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018, ze Zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Moldavsku ze dne 20. 4. 2018 a z informace oddělení zahraničních a evropských záležitostí odboru azylové a migrační politiky MV ČR Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 20. 6. 2018. Správní orgán z vyjmenovaných podkladů dovodil, že je zřejmé, že příslušné státní orgány Moldavska poskytují obyvatelům země, kteří žijí na území pod jejich kontrolou, účinnou ochranu před pronásledováním ve smyslu ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu.

8. Součástí správního spisu jsou informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav červen 2018, ze dne 20. 6. 2018, informace Ministerstva zahraničních věcí ČR – Moldavsko, č. j. 107328/2017-LPTP, ze dne 8. 9. 2017, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.
9. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce nevyužil práva seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce v rámci pohovoru k žádosti dne 28. 3. 2019 uvedl, že může poskytnout nějaké odkazy, které má v telefonu a předvolání z policie, které mu má poskytnout jeho matka, tyto ke dni pohovoru neměl u sebe a přislíbil jejich předložení do jednoho měsíce. Dne 9. 4. 2019 při prvním seznámení s podklady rozhodnutí správní orgán po dohodě se žalobcem poskytl k předložení zmiňovaných podkladů lhůtu 3 týdnů, tj. do 30. 4. 2019. Ze správního spisu vyplývá, že ani v této poskytnuté lhůtě žalobce žádné podklady pro rozhodnutí, materiály ani odkazy správnímu orgánu nepředložil.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přijatelnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
12. Krajský soud nesouhlasí s jedinou žalobní námitkou, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé žádosti o mezinárodní

ochranu. Správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl materiály, ze kterých vycházel při vyhodnocení politické a bezpečnostní situace v zemi původu žalobce. Dle názoru soudu se žalovaný zabýval i otázkou, zda v zemi původu nedošlo k takové zásadní změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti, a porovnal aktuální situaci v zemi původu se situací, která v Moldavsku panovala v době podání první žádosti o mezinárodní ochranu, a to ačkoliv se výslovně v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí nevyjádřil a závěr zahrnul do celkového zhodnocení nedůvodnosti pro opakované posuzování žádosti na straně 5 napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu lze odkázat na názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozhodnutí ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018-45: *Z rozhodnutí žalovaného, byť výslovně v rozhodnutí neuvádí, že se případnou změnou situace v zemi původu zabýval, je zcela zřejmé, že tak učinil; vycházel z aktuálních zpráv, které v rozhodnutí uvedl a které jsou rovněž obsahem spisu; stěžovatel se s nimi měl příležitost seznámit, což učinil a žádné námitky nevznese či nežádal jejich doplnění*, konec citace. Obdobně také rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2019, č. j. 4 Azs 319/2018-38, dle kterého: *Jelikož ani stěžovatel sám nevytknul, jaké konkrétní změny měly v zemi původu nastat, nelze správnímu orgánu vyčítat, že ono stěžovatelem požadované „porovnání“ předchází a nynější situace provedl tak, že tento mentální proces vyhodnocení podkladů zachytil ve výsledné úvaze, že žádné podstatné změny, jež by vedly k přehodnocení předchozích závěrů o nedůvodnosti stěžovatelovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nenastaly*, konec citace. Konečně lze také poukázat na aktuální rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019-26, ve kterém soud dospívá k obdobným závěrům, jako bylo uvedeno výše. Soud sdílí názor žalovaného, že z informací o zemi původu, které použil jako podklad pro rozhodnutí o druhé žádosti o mezinárodní ochranu, byl zjištěn skutkový stav dostatečně a nevyplývala z nich žádná změna okolností, ke které by byl žalovaný povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Žalobce v žalobě vůbec neuvádí, jakých konkrétních azylově relevantních změn měla bezpečnostní, politická či lidskoprávní situace v zemi původu doznat, pouze zcela obecně namítá, že správní orgán se s touto problematikou nevypořádal. Věcně žalobce poukazuje pouze na to, že žalovaný nezjistil situaci na poli činnosti moldavských státních orgánů a policie, ačkoliv jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany žalobce vyslovil právě obavu z postihu ze strany policie a trestního stíhání. Soud s uvedeným tvrzením žalobce nesouhlasí, neboť z Informace OAMP: Moldavsko – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 20. 6. 2018 plyne, že *zákon zakazuje mučení a jiné kruté zacházení, přesto se objevily právy o fyzickém zneužívání a mučení především policií. Podle MZV USA však používání těchto praktik pokleslo kvůli politice nulové tolerance a společenským kampaním propagovaným v institucích činných v trestním řízení a ve věznicích. Zákon zakazuje fyzické týrání a mučení ze strany policie. Podle trestního zákoníku, může být trest za mučení až 10 let odnětí svobody*, konec citace. Podkladem pro rozhodnutí žalovaného byla tedy i zpráva, která obsahovala informace o činnosti policie a orgánů činných v trestním řízení. Při hodnocení věci nelze opomenout ani tu skutečnost, že sám žalobce správnímu orgánu nejen že nepředložil žádné další podklady, ale v obou dvou případech seznámení se s podklady rozhodnutí dne 9. 4. 2019 a dne 30. 5. 2019 se blíže s obsahem podkladů ohledně bezpečnostní a politické situace v Moldavsku neseznámil, nevyjádřil se k nim, nenavrhoval jejich doplnění a neuvedl žádné dodatečné informace. Pro srovnání situace v zemi původu je také podstatné, že rozhodnutí o první žádosti o

mezinárodní ochranu ze dne 11. 10. 2018, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2018 a napadené rozhodnutí ze dne 5. 6. 2019 jsou v blízké časové souvislosti.

13. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a která by si vyžadovala nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci. Jinou žalobní námitku, než absenci posouzení aktuální situace v zemi původu, žalobce neuplatnil. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není.
14. S ohledem na vše výše uvedené, krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 9. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

